

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนางค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาตินับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลผลิตการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาคอขวดความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาค และเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกกระบวน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงวัยที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทย โดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียว การรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการทำงานและอาชีพ สาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อทั้งการทำงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติ โดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการ

เปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลก ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวหน้าทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนามาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้งู้นไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่างๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “**ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน**” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ

ทรัพยากรธรรมชาติ

- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อ

ความมั่นคงของชาติ

- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- ๔.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ

ทรัพยากรมนุษย์

- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนา

ประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและ

การจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น

ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

(๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กกระทัดรัด เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

(๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

(๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดย

เสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นาไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง

และยั่งยืน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และ
ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ

๕.๑ หลักการ

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาค

แผนพัฒนาภาคตะวันออกในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.

๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของภาคตะวันออก คือ “เป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน โดยรักษา ฐานเศรษฐกิจเดิมที่มีอยู่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน และสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และสนับสนุนให้ประเทศเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ โดยเน้นการพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ พื้นที่ฐานการผลิต และบริการ เมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค และพื้นที่เศรษฐกิจชายแดน” ผ่านแนวทางการขับเคลื่อนสำคัญ ๕ ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑: พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ ที่มีความทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน

- พัฒนาโครงข่ายความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งหลักให้เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและเมืองในอนาคต

- ส่งเสริมการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมแห่งอนาคตในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

- พัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัยและเทคโนโลยี เพื่อผลิตกำลังคนให้ตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมาย และก่อให้เกิดการวิจัย สร้างนวัตกรรม และการพัฒนาเทคโนโลยีในการต่อยอดและขับเคลื่อนการพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน

- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติในจังหวัดชลบุรี-ระยอง ให้เป็นฐานการกระจายรายได้และการสร้าง

งานให้แก่ชุมชน

- พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองสำคัญของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ เอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีสมดุล

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและ ได้มาตรฐานสากล

- พัฒนาการผลิตและการค้าผลไม้ภาคตะวันออก ให้เป็นศูนย์ผลไม้เมืองร้อนแห่งเอเชีย โดยปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตควบคู่ไปกับการรักษาคุณภาพสินค้า ตั้งแต่ขั้นตอนการผลิต การบรรจุหีบห่อ การแปรรูป และการจัดจำหน่าย

- ส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์ ได้แก่ สุกรและไก่ในจังหวัดชลบุรีและฉะเชิงเทรา ให้ผลผลิต มีคุณภาพและได้มาตรฐานความปลอดภัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยและพันธุ์ ที่เหมาะสม รวมทั้งปรับปรุงระบบการบริหารจัดการตลาดให้มีประสิทธิภาพ

- พัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งอ่าวไทย ได้แก่ ชลบุรี ระยอง จันทบุรีและตราด ให้คงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรชายฝั่งทะเลอย่างยั่งยืนต่อไป โดยเร่งรัด การอนุรักษ์ พื้นฟูและการจัดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมให้เป็นระบบเหมาะสม ควบคู่ไปกับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เช่น การส่งเสริมการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการและวิธีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม การส่งเสริมและพัฒนาการประมงพื้นบ้าน รวมทั้ง การส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการประมง เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓: ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว

- พัฒนาและปรับปรุงการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดนครนายก ฉะเชิงเทรา จันทบุรี และตราด ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว พร้อมทั้งปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล

- พัฒนาและอนุรักษ์การท่องเที่ยวในจังหวัดปราจีนบุรีและสระแก้ว ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว อารยธรรมขอม โดยฟื้นฟูบูรณะโบราณสถานและสินทรัพย์ทางวัฒนธรรม รวมทั้งปรับปรุงและอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมและควบคุมการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับ ประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

- พัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ให้เป็นประตูและศูนย์กลางทางการค้า การท่องเที่ยว และการลงทุน เชื่อมโยงกับประเทศกัมพูชาและเวียดนาม โดยจัดระเบียบ การใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสม พัฒนาเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมขนส่งให้มีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่านแดน

- พัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด ให้เป็นศูนย์กลางธุรกิจการค้าชายแดนและการท่องเที่ยว เชื่อมโยงกับจังหวัดเกาะกง กัมพูชา โดยจัดระเบียบ การใช้ประโยชน์ที่ดิน ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมและระบบ Logistics รวมถึงยกระดับมาตรฐานการให้บริการ และอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่านแดน

- พัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด ให้เป็นศูนย์กลางธุรกิจการค้า ชายแดนและการท่องเที่ยว เชื่อมโยงกับจังหวัดเกาะกง กัมพูชา โดยจัดระเบียบ การใช้ประโยชน์ที่ดิน ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมและระบบ Logistics รวมถึงยกระดับมาตรฐานการให้บริการ และอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่านแดน

- พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนบ้านแหลมและบ้านผักกาด จังหวัดจันทบุรี ให้เป็น ศูนย์กลางการค้าชายแดนเชื่อมโยงกับจังหวัดพระตะบองและไพลินของกัมพูชา โดยปรับปรุงและพัฒนา ระบบ บริการพื้นฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกในการลงทุน ตลอดจนพัฒนาจุดตรวจชายแดนเพื่อให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : แก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและจัดระบบการบริหารจัดการมลพิษ ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

- บริหารจัดการน้ำเพื่อบรรเทาภาวะฝนแล้งและน้ำท่วมจันทบุรีและตราด โดยปรับปรุงและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเดิม จัดสรรน้ำและพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มเติม

- ฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้เกิดความสมดุลต่อระบบนิเวศ โดยปลูกป่าเพิ่มเติมและเพิ่มมาตรการเฝ้าระวังติดตามการบุกรุกป่า

- คุ้มครองและฟื้นฟูป่าชายเลน ปะการัง ภูเขาทะเลและป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยเฉพาะจังหวัดที่มีพื้นที่กัดเซาะรุนแรง

- ดำเนินการตามมาตรการจัดการมลพิษทางอากาศ

- ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน ในจังหวัดที่เป็นศูนย์กลาง การค้า การท่องเที่ยวและพื้นที่อุตสาหกรรม รวมทั้งการจัดการน้ำทิ้งจากครัวเรือนและโรงงาน ให้เป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐาน

- พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการรวบรวม ขนย้ายและการกำจัดขยะจังหวัดชลบุรีและระยองให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยใช้มาตรการคัดแยกขยะและบริหารการจัดเก็บตามประเภท การคัดแยกขยะ ให้เป็นระบบ

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

วิสัยทัศน์(Vision) ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ “เมืองแห่งคุณภาพชีวิต ศูนย์กลางท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและนิเวศ แหล่งผลไม้และครัวสุขภาพไทย”

พันธกิจ (Mission)

๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมและบริการทางการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย มีมาตรฐานสู่สากล

๒) พัฒนาและเชื่อมโยงระบบโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์เพื่อเพิ่มศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจ การค้าการลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน

๓) พัฒนาและส่งเสริมการผลิตภาคการเกษตร และสมุนไพรปลอดภัยอย่างครบวงจรโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม

๔) พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน

๕) พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนทุกช่วงวัย และเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต

๖) พัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีและการเติบโตอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์รวม (Ultimate Goals)

๑) เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ

๒) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๓) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสมดุล

ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)

- เมืองแห่งคุณภาพชีวิต
- แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและนิเวศ
- แหล่งผลิตผลไม้สินค้าเกษตรปลอดภัย
- เมืองสมุนไพรแห่งเอเชีย
- ประตูก้าขายแดนเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน
- แหล่งอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

เป้าหมายการพัฒนาที่ ๑ : เมืองแห่งคุณภาพชีวิต

ตัวชี้วัด : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (ด้านการศึกษา สุขภาพ ชีวิตครอบครัวและชุมชน) สูงกว่าเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของประเทศ

ตัวชี้วัด : ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟู

ตัวชี้วัด : สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคอุตสาหกรรมขยายตัวสูงขึ้น

ตัวชี้วัด : มูลค่าการค้าขายแดนเพิ่มสูงขึ้น

เป้าหมายการพัฒนาที่ ๒: ศูนย์กลางท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและนิเวศ

ตัวชี้วัด : รายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น เป้าหมายการพัฒนาที่

๓: แหล่งผลไม้และครัวสุขภาพไทย

ตัวชี้วัด : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด : มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพิ่มขึ้น

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ กำหนดประเด็นการพัฒนาในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕ จำนวน ๖ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สุขภาพ และวัฒนธรรม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : เพิ่มขีดความสามารถด้านการค้า และการค้าชายแดน เชื่อมโยง EEC และประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป การตลาด สินค้าเกษตร (ผลไม้ ปศุสัตว์และประมง สมุนไพรไทย) คุณภาพปลอดภัยอย่างครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา และปกป้อง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคม การบริหารจัดการ ยกระดับคุณภาพชีวิต ให้มีความมั่นคงปลอดภัย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ : เพิ่มขีดความสามารถด้านอุตสาหกรรมและการลงทุนโดยในแต่ละประเด็นการพัฒนากำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดสระแก้ว

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ในการกำหนดตำแหน่งทางการพัฒนา (Positioning) ของจังหวัดสระแก้ว

จากยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดดังกล่าว จังหวัดสระแก้วได้จัดลำดับความสำคัญในการกำหนดตำแหน่งทางการพัฒนา (Positioning) ของจังหวัด ไว้ดังนี้

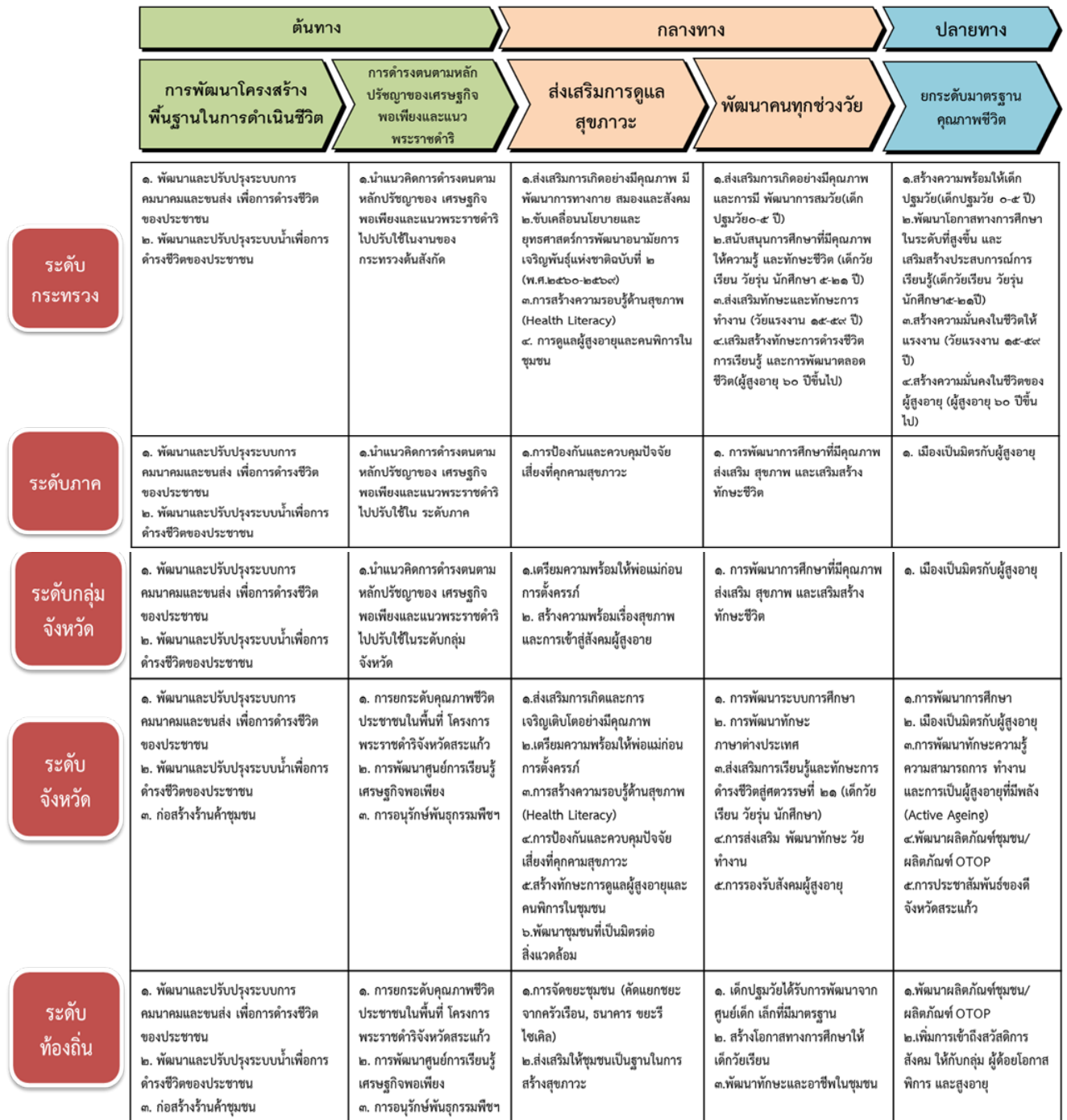
- ๑) ด้านการพัฒนาเกษตรปลอดภัย
- ๒) ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเชื่อมโยงอารยธรรมโบราณ
- ๓) ด้านการค้าชายแดน เสริมเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ภาพที่ ๕ แสดงจุดยืนทางยุทธศาสตร์ของจังหวัดสระแก้ว

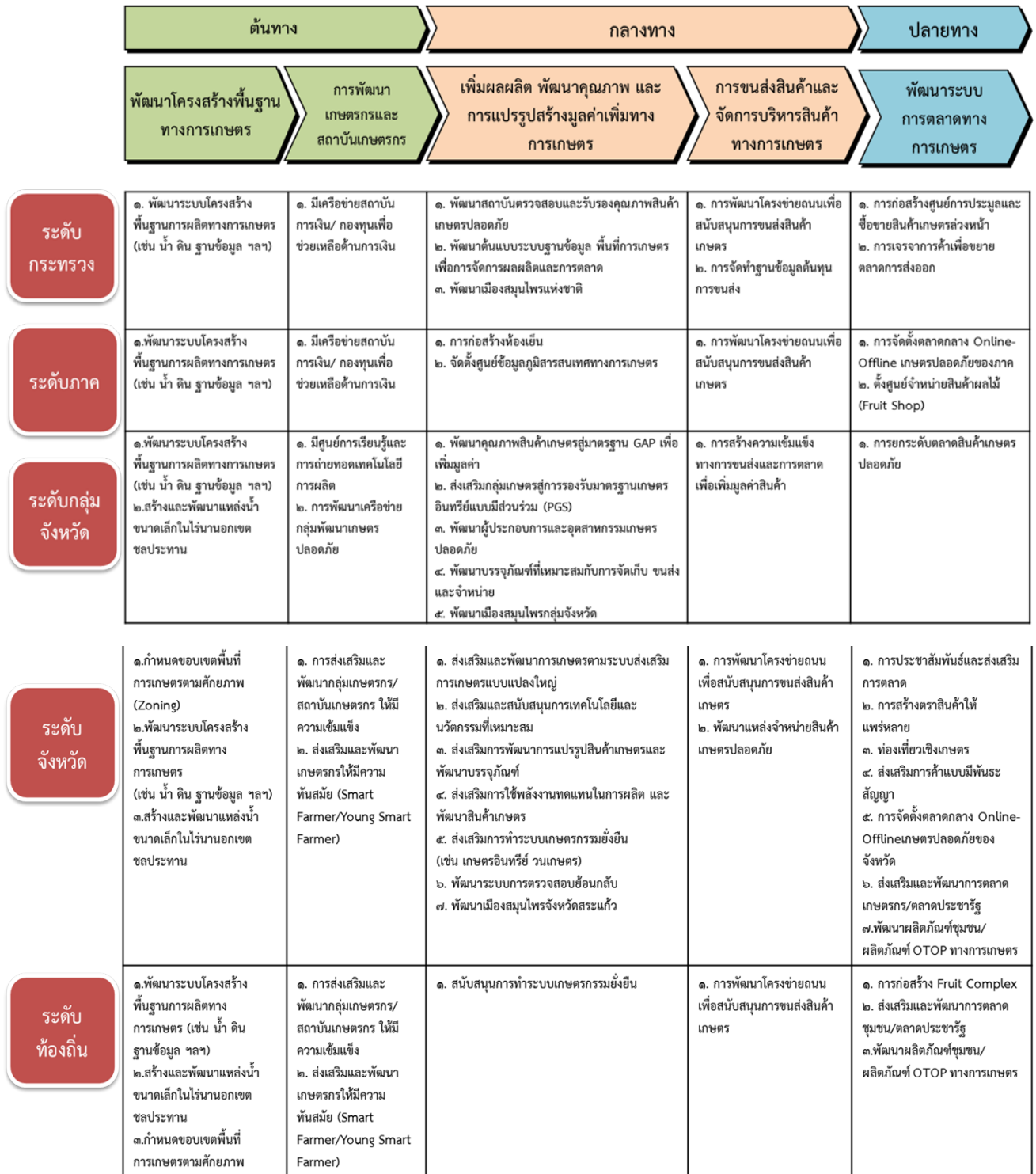
จังหวัดสระแก้วได้จัดทำห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ต้นทาง กลางทาง แลปลายทางที่สอดคล้องกับจุดยืนทางยุทธศาสตร์และประเด็นการพัฒนาของจังหวัดสระแก้วใน ๕ ด้าน ประกอบด้วย ด้านคุณภาพชีวิต เกษตรท่องเที่ยว การค้าชายแดน และความมั่นคง โดยจำแนกเป็นหน่วยงานทั้งระดับ Area Agenda และ Function เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำโครงการ/กิจกรรม ในการเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณตามแผนพัฒนาจังหวัด ดังนี้

ห่วงโซ่คุณค่า ด้านคุณภาพชีวิต

ภาพที่ ๖ แสดงห่วงโซ่คุณค่า ด้านคุณภาพชีวิต

ห่วงโซ่คุณค่า ด้านเกษตร

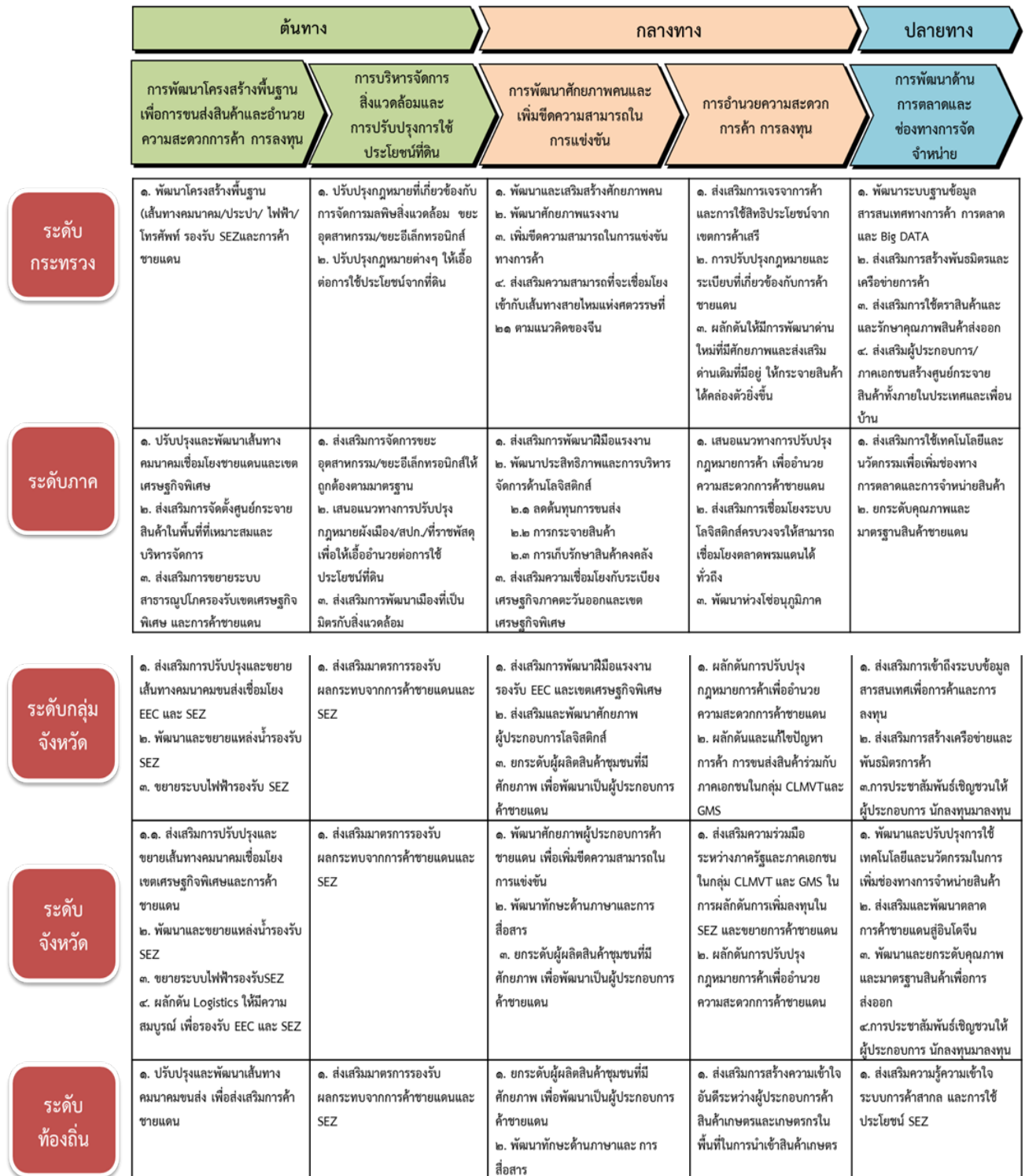
ภาพที่ ๗ แสดงห่วงโซ่คุณค่า ด้านเกษตร

ห่วงโซ่คุณค่า ด้านท่องเที่ยว

ต้นทาง		กลางทาง			ปลายทาง	
พัฒนาปัจจัยพื้นฐานและทรัพยากรทางด้านการท่องเที่ยว		การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว	พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว	พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	พัฒนาธุรกิจและบริการทางการท่องเที่ยว	พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์
ระดับกระทรวง	๑. การบริหารจัดการทรัพยากรทางด้านการท่องเที่ยว ให้เกิดความยั่งยืนใน ๓ มิติ เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม	๑. พื้นฟู, ปรับปรุง และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอารยธรรมโบราณ	๑. การวางแผนและกำหนดตำแหน่งการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสระแก้ว ๒. การบริหารจัดการฐานข้อมูลทางด้านการท่องเที่ยว ครอบคลุมองค์ประกอบทางด้านการท่องเที่ยว (Supply side , Demand side & Support side)	๑. บริหารจัดการกรอบอัตราค่าสิ่งบุคลากรในการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ	๑. พัฒนากฎระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับธุรกิจและบริการทางด้านการท่องเที่ยว และให้มีผลบังคับใช้อย่างเป็นรูปธรรม ๒. ส่งเสริมให้ธุรกิจนำเที่ยวได้รับการรับรองและปฏิบัติตาม พรบ. ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์	๑. การพัฒนา Platform และช่องทางการตลาดและประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว หรือทั้งประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรองในประเทศไทย
	๑.การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนให้มีความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ		๑.การบริหารจัดการการเชื่อมโยงเครือข่ายการท่องเที่ยวระดับภูมิภาค			๑.ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์จังหวัดสระแก้ว ให้เป็นเมืองมีสื่อภาคตะวันออก
			๑.ยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	๑.พัฒนาศักยภาพบุคลากรอาชีพด้านการท่องเที่ยว ให้มีคุณสมบัติ ตามมาตรฐานวิชาชีพอาเซียน (MRA on TP)		๑.ประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงในกลุ่มจังหวัด
ระดับภาค						
ระดับกลุ่มจังหวัด						
ระดับจังหวัด	๑.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ให้มีความสะดวก สะอาด และปลอดภัย รองรับการท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล (Tourism for all) ๒.พัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา โครงข่ายโทรศัพท์ และ Internet	๑.ยกระดับแหล่งท่องเที่ยวสู่มาตรฐานทางการท่องเที่ยว ๒.ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (แพทย์แผนไทย) เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเพื่อความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) ๓.ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ๔.ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	๑.สร้างภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว ๒.การพัฒนาและยกระดับเครือข่ายการท่องเที่ยวของจังหวัดสระแก้ว	๑.พัฒนามัคคุเทศก์ให้มีความรู้ และได้รับใบอนุญาตในการประกอบอาชีพตามพรบ.ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ๒.พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอารยธรรมโบราณ รวมทั้งแหล่งท่องเที่ยวชุมชน (ท่องเที่ยวเชิงเกษตร) ๓.ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในชุมชนท้องถิ่น ให้มีความรู้ มีศักยภาพ ให้สามารถต่อยอดพัฒนาเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นได้	๑.ส่งเสริมธุรกิจโรงแรม/ที่พัก/Home stay ให้ได้รับการขึ้นทะเบียนและได้รับการรับรองมาตรฐาน ๒.ส่งเสริมธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร, ร้านขายของที่ระลึก, บริการนวดแผนไทย เป็นต้น	๑.ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวสระแก้วเมืองชายแดนแห่งความสุข ๒.การตลาดเชิงรุกไปยังนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายผ่านสื่อสังคมออนไลน์
ระดับท้องถิ่น	๑.ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในท้องถิ่น เช่น ถนน ให้มีความสะดวกและปลอดภัย	๑.พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ตามวิถีชีวิตชุมชน จังหวัดสระแก้ว ๒.ส่งเสริมการบูรณาการจัดกิจกรรมประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น รองรับการท่องเที่ยวครอบคลุมทั้ง ๔ อำเภอ	๑.ส่งเสริมระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในท้องถิ่น โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชน ให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	๑.ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในชุมชนท้องถิ่น ให้มีความรู้ มีศักยภาพ ให้สามารถต่อยอดพัฒนาเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นได้	๑.พัฒนามาตรฐานและนวัตกรรมสินค้า/ของฝาก/ของที่ระลึก ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดสระแก้ว	๑.ประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมการท่องเที่ยวตามประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดอยู่ในปฏิทินการท่องเที่ยวของจังหวัด

ภาพที่ ๘ แสดงห่วงโซ่คุณค่า ด้านท่องเที่ยว

ห่วงโซ่คุณค่า ด้านการค้าชายแดน และเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ภาพที่ ๙ แสดงห่วงโซ่คุณค่า ด้านการค้าชายแดนและเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ห่วงโซ่คุณค่า ด้านความมั่นคง			
ต้นทาง		กลางทาง	ปลายทาง
การรักษาความสงบภายในประเทศ และพัฒนาศักยภาพให้พร้อมเผชิญกับภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ		การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง	บูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน
ระดับ กระทรวง	๑. การบริหารจัดการความมั่นคงให้อำนวยความสะดวกต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่นๆ เช่น การพัฒนาอาชีพ การพัฒนาคุณภาพชีวิต ๑. จัดทำฐานข้อมูลด้านความมั่นคง ๒. แผนแม่บทความมั่นคงแห่งชาติ	๑. การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน เช่น การค้ามนุษย์ ยาเสพติด และทรัพยากรธรรมชาติ ๒. การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่ เช่น อาชญากรรมข้ามชาติ อาชญากรรมไซเบอร์ ๓. การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค ๒. การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก
ระดับภาค	๑. การบริหารจัดการความมั่นคงให้อำนวยความสะดวกต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่นๆ เช่น การพัฒนาอาชีพ การพัฒนาคุณภาพชีวิต ๑. จัดทำฐานข้อมูลด้านความมั่นคง ๒. แผนแม่บทความมั่นคงแห่งชาติ	๑. การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน เช่น การค้ามนุษย์ ยาเสพติด และทรัพยากรธรรมชาติ ๒. การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่ เช่น อาชญากรรมข้ามชาติ อาชญากรรมไซเบอร์ ๓. การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค ๒. การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก
ระดับกลุ่ม จังหวัด			
ระดับ จังหวัด	๑. การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อม ตระหนัก ในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา เช่น การสร้างหมู่บ้านสีขาว หมู่บ้านมั่นคงตามแนวชายแดน ๒. พัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ เช่น กิจกรรมปรองตองสมานฉันท์ การสืบสานโครงการพระราชดำริ และดำรงตนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑. การจัดกิจกรรมให้เยาวชนห่างไกลจากยาเสพติด เช่น การแข่งขันกีฬา การประกวดวงดนตรี ๒. การสร้างสถานกีฬา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑. เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ีระหว่างจังหวัด สระแก้วกับจังหวัดในราชอาณาจักรกัมพูชา เช่น การประชุมสร้างความสัมพันธ์ในระดับพื้นที่ ๒. พัฒนาความสัมพันธ์เพื่อเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว (บ้านพี่เมืองน้อง)
ระดับ ท้องถิ่น	๑. กิจกรรมปรองตองสมานฉันท์ ๒. การสืบสานโครงการพระราชดำริและดำรงตนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑. การจัดกิจกรรมให้เยาวชนห่างไกลจากยาเสพติด เช่น การแข่งขันกีฬา การประกวดวงดนตรี ๒. การสร้างสถานกีฬา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑. เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ีระหว่างจังหวัด สระแก้วกับจังหวัดในราชอาณาจักรกัมพูชา เช่น การประชุมสร้างความสัมพันธ์ในระดับพื้นที่

ภาพที่ ๑๐ แสดงห่วงโซ่คุณค่า ด้านความมั่นคง

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสระแก้ว

เมืองชายแดนแห่งความสุขและมั่นคง ถิ่นเกษตรปลอดภัย แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมโบราณ
เขตเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วมั่งคั่ง ยั่งยืน

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสระแก้ว

เป้าหมายการพัฒนาที่ ๑ : เมืองชายแดนแห่งความสุข

ตัวชี้วัด : ร้อยละที่ลดลงต่อปีของจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์จปฐ.กำหนด (ร้อยละ ๕๐)

เป้าหมายการพัฒนาที่ ๒ : ถิ่นเกษตรปลอดภัย

ตัวชี้วัด : ร้อยละของสินค้า GAP ที่เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕)

: ปริมาณน้ำที่กักเก็บได้แต่ละปีเพิ่มขึ้น (๐.๓ ล้าน ลบ.ม.)

เป้าหมายการพัฒนาที่ ๓ : แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมโบราณ

ตัวชี้วัด : ร้อยละที่เพิ่มขึ้นต่อปีของรายได้จากการท่องเที่ยว (ร้อยละ ๕)

: จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาแต่ละปี (๒ แหล่ง)

เป้าหมายการพัฒนาที่ ๔ : เขตเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วมั่งคั่ง

ตัวชี้วัด : ร้อยละที่เพิ่มขึ้นต่อปีของมูลค่าการค้าชายแดน (ร้อยละ ๓)

เป้าหมายการพัฒนาที่ ๕ : ด้านความมั่นคง

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เทศบาลตำบลพาก้วย อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

ตัวชี้วัด : จำนวนการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงจากภัยคุกคามต่างๆ อย่างน้อย ๒ เรื่อง จาก ๑๔ เรื่อง (จำนวน ๒ เรื่อง)

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดสระแก้ว

จังหวัดสระแก้วมีประเด็นการพัฒนาทั้งหมด ๕ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมของประชาชนให้สามารถปรับตัว ประกอบอาชีพและมีสภาพแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี

วัตถุประสงค์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาโครงการตามแนวพระราชดำริ
๒. ส่งเสริมการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๔. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการดำรงชีวิต
๕. เมืองแห่งความสุขด้วยวิถีพอเพียง

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการดำรงชีวิตของประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันครอบครัวและชุมชน การประพุดิตนตามหลักศาสนา
๓. ยกระดับอนามัยสิ่งแวดล้อมและเสริมสร้างสุขภาวะที่ดี รวมทั้งการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
๔. ส่งเสริมอาชีพ รายได้ การมีงานทำและมีสวัสดิการ
๕. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้ประชาชนมีรายได้และคุณภาพชีวิตดีขึ้น
๖. ส่งเสริมการอนุรักษ์และพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
๗. ยกระดับมาตรฐานการศึกษา ทั้งในและนอกระบบ
๘. ส่งเสริมและพัฒนาโครงการตามแนวพระราชดำริ
๙. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐในการบริหารและให้บริการประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ปรับปรุงปัจจัยและกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยให้ได้คุณภาพมาตรฐานสากล

วัตถุประสงค์

๑. สร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าการเกษตร (พืช สัตว์ ประมง และอื่นๆ)
๒. ประชาสัมพันธ์และจัดหาตลาดการเกษตรปลอดภัย
๓. สนับสนุนปัจจัยการผลิตเพื่อการเกษตรปลอดภัย
๔. ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร
๕. จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค
๖. จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรปลอดภัย
๗. พัฒนาระบบแหล่งน้ำและชลประทาน

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาแหล่งน้ำ และระบบชลประทาน ตลอดจนฟื้นฟู และปรับปรุงดินให้มีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น
๒. ส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปและบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่า
๓. พัฒนาคุณภาพผลผลิตให้ปลอดภัยได้มาตรฐานสากล
๔. สร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตร โดยการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ในการปรับปรุงคุณภาพ ชนิด และราคาของสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

๕. ยกกระต๊บบมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานสากล ด้วยการถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกรเพื่อปรับปรุงปัจจัยการผลิตให้มีประสิทธิภาพ เช่น การผลิตปุ๋ยอินทรีย์ การจัดหาพันธุ์พืชและสัตว์ที่ดี เพื่อลดการใช้สารเคมี

๖. ส่งเสริมระบบการปลูกพืชปลอดศัตรู และประมงที่ปลอดภัย เช่น เกษตรทฤษฎีใหม่ และเกษตรผสมผสาน

๗. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดเกษตรปลอดภัย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ให้มีความปลอดภัย และปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเสริมสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชื่อมโยงอารยธรรมโบราณ

วัตถุประสงค์

๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดสระแก้ว

๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสระแก้ว

๓. ประชาสัมพันธ์ เชิงลึกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสระแก้ว

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและได้มาตรฐานปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ ในราคาที่เหมาะสม ยุติธรรมให้กับนักท่องเที่ยว

๒. ส่งเสริมเครือข่ายภาคประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยวและสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ทั้งในและต่างประเทศ

๓. พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้วยการฟื้นฟูและจัดระเบียบให้คงสภาพการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามและหลากหลายโดยเฉพาะด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์

๔. พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านการท่องเที่ยว

๕. ประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

๖. ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยว

๗. พัฒนากิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวให้หลากหลาย เพื่อเพิ่มทางเลือกในการท่องเที่ยวโดยเฉพาะการแพทย์แผนไทยและการเชื่อมโยงกับอารยธรรมโบราณ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : เพิ่มประสิทธิภาพระบบโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาเศรษฐกิจ การบริหารจัดการด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อบรรลุภารกิจ การค้าชายแดนและเขตเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว

วัตถุประสงค์

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๒. ส่งเสริมและสร้างบรรยากาศในการประกอบธุรกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๓. พัฒนาระบบให้บริการสุขภาพ ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๔. เตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงในการดำรงชีวิตและพัฒนาคุณภาพชีวิตในเขตเศรษฐกิจ

พิเศษ

๕. พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๖. จัดตั้งอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อบริการการลงทุนการจราจร และการขนส่งสินค้าในการเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ทั้งการก่อสร้างและขยายช่องทางถนนและระบบรางเชื่อมโยงกับจังหวัดใกล้เคียง และประเทศเพื่อนบ้าน

๒. ส่งเสริมและสร้างบรรยากาศในการค้า การลงทุน และ ชักจูงให้ผู้ประกอบการ นักลงทุน มาดำเนินกิจการในเขตเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว

๓. ยกระดับการอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดน พิธีการศุลกากร การตรวจคนเข้าเมือง การสร้างคลังสินค้า และการอนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าว โดยดำเนินการให้ได้มาตรฐานเป็นสากล มีประสิทธิภาพ ประหยัด รวดเร็ว มีคุณภาพ ลดขั้นตอน และทันเวลา

๔. พัฒนาระบบการให้บริการสุขภาพและการศึกษา ผลิตและพัฒนาฝีมือแรงงานของบุคลากรให้ตรงตามตลาดแรงงาน

๕. เตรียมการรองรับกับการเปลี่ยนแปลงในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพการอยู่อาศัย การพัฒนาคุณภาพชีวิต ที่จะเกิดในเขตเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว

๖. พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านโครงสร้างพื้นฐาน ผังเมือง การค้า การลงทุน แรงงาน สาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม ในเขตเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว รวมทั้งการจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ (One Stop Service - OSS)

๗. ส่งเสริมนิคมอุตสาหกรรมสระแก้วให้เติบโตอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : เสริมสร้างความมั่นคงเพื่อการพัฒนาพื้นที่จังหวัดชายแดน

วัตถุประสงค์

๑. สกัดกั้นยาเสพติด

๒. สกัดกั้นแรงงานต่างด้าว

๓. ป้องกันและปราบปรามการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

๔. เสริมสร้างศักยภาพและภูมิคุ้มกันของคนและชุมชน

๕. เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยจากภัยคุกคาม ในพื้นที่จังหวัดชายแดน

๒. เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน

๓. เสริมสร้างคนและชุมชนให้มีจิตสำนึก รู้ตระหนักในด้านความมั่นคง

๔. เพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านความมั่นคง ให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์สามารถใช้งานได้ทันที และเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์

“การคมนาคมสะดวก ประชาชนมีคุณภาพ ถิ่นอุตสาหกรรมเกษตร เขตท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

พันธกิจ

๑. การพัฒนาเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบให้ได้มาตรฐาน เพื่อรองรับการพัฒนา
ด้านโลจิสติกส์

พัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๒. พัฒนาศักยภาพคน คุณภาพชีวิต ระบบการศึกษา ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการจัดระเบียบสังคม การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ สนับสนุนด้านการสาธารณสุข การจัดให้มีระบบการรักษาความเรียบร้อยในจังหวัด

๓. พัฒนาแหล่งน้ำ ระบบชลประทาน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ส่งเสริมการอนุรักษ์และพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๔. พัฒนาและส่งเสริมความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชน ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการผลิตสินค้าการเกษตรให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นรองรับการเป็นแหล่งพืชพลังงานทดแทน

๕.พัฒนา พื้นฟูการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว เสริมสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ส่งเสริมเครือข่ายภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

๖.พัฒนาตลาดการค้าตามแนวชายแดนไทย-กัมพูชา และตลาดโรเกลื้อ ให้มีความสะดวกปลอดภัยยิ่งขึ้น สนับสนุนการจัดระบบโลจิสติกส์ สนับสนุนการค้าให้เป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ของภูมิภาคอินโดจีน

๗.พัฒนาประสิทธิภาพการเมือง/การบริหาร ตามหลักธรรมาภิบาล ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ๕ ด้าน ดังนี้

๑.การคมนาคมสะดวก

การพัฒนาด้านการคมนาคม

- พัฒนาเส้นทางการคมนาคมเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบให้ได้มาตรฐาน เพื่อรองรับการพัฒนาโครงข่ายด้าน โลจิสติกส์

- ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน สะพาน /ปรับปรุงภูมิทัศน์ให้เป็นระเบียบ สวยงาม

- ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดระบบผังเมืองรวม

- ส่งเสริมและพัฒนาด้านอำนวยความสะดวกปลอดภัยและวินัยจราจร เพื่อรองรับการขยายตัวของระบบโลจิสติกส์

๒.ประชาชนมีคุณภาพ

การพัฒนาด้านความปลอดภัยและคุณภาพชีวิต

- ส่งเสริมสนับสนุนด้านการสาธารณสุข สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

- การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, การป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน

- สนับสนุนการดำเนินงานอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)

- ส่งเสริม สนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคม การพัฒนาสังคม การสังคมสงเคราะห์ และพัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ สตรี เด็ก เยาวชน ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

- การจัดให้มีระบบรักษาความเรียบร้อยในจังหวัด

- การส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานด้านความมั่นคงเพื่อเสริมสร้างศักยภาพและภูมิคุ้มกันของหมู่บ้าน เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

การพัฒนาด้านการแก้ไขปัญหาความยากจนและกระจายรายได้

- พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ ส่งเสริมการประกอบอาชีพที่ยั่งยืนมีรายได้มั่นคง

- ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น สนับสนุนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

- ส่งเสริมการดำรงชีวิตของประชาชนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

การพัฒนาด้านบริการพื้นฐาน

- จัดหาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค-บริโภค การปรับปรุงภูมิทัศน์สถานที่ราชการ, สถานที่ท่องเที่ยว ,สนามกีฬา และสถานที่พักผ่อน สวนสาธารณะ

- ส่งเสริมให้มีระบบสาธารณสุขอุปโภค สาธารณูปการที่สะดวกและเพียงพอ

การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและการกีฬา

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้ทันสมัย เพื่อยกระดับองค์ความรู้ให้ได้มาตรฐานรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกและการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

- ส่งเสริมการเรียนการสอน พัฒนาระบบการศึกษา ส่งเสริมและให้ความรู้ด้านภาษาต่างประเทศพัฒนาบุคลากรการศึกษา ขยายโอกาสทางการศึกษา เสริมสร้างการเรียนรู้ทั้งในระบบและนอกระบบเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

- ส่งเสริมทำนุบำรุง ฟื้นฟูศาสนาและวัฒนธรรม อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น โบราณสถานที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด

- ส่งเสริมสนับสนุนด้านการกีฬาและนันทนาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาให้เพียงพอแก่เด็กและเยาวชน

- ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเพื่อนบ้านในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๓.ถิ่นอุตสาหกรรมเกษตร

การพัฒนาด้านการเกษตร

- ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น รองรับการเป็นแหล่งพืชพลังงานทดแทน

- ส่งเสริมสนับสนุนการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรการแปรรูป การพัฒนาคุณภาพการเกษตรปลอดภัย เกษตรทฤษฎีใหม่ และส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพร

- ส่งเสริมให้มีตลาดกลางในการจำหน่ายสินค้าการเกษตร สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี

การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- พัฒนาและบริหารจัดการแหล่งน้ำธรรมชาติ/แหล่งน้ำชลประทาน ให้สามารถเก็บน้ำไว้ใช้ได้ตลอดปี

- การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสียรวมการจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม

- ส่งเสริมสนับสนุนการปลูกป่า อนุรักษ์และพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

๔.เขตท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและตลาดการค้าชายแดน

- การประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยว สนับสนุนให้เครือข่ายภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยว

- พัฒนาฟื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติให้เอื้อต่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นศูนย์กลางทางด้านการท่องเที่ยว แหล่งเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชน

- พัฒนาลาดการค้าตามแนวชายแดนไทย-กัมพูชาและตลาดโรงเกลือ ให้มีความสะอาด สะดวก ปลอดภัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว

- สนับสนุนการจัดระบบโลจิสติกส์ เพื่อการขนส่งและกระจายสินค้าสะดวก รวดเร็วเป็นประตูสู่ภูมิภาคอินโดจีน

- สนับสนุนการค้าให้เป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ของภูมิภาคอินโดจีน

๕.การบริหารจัดการ

การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ

- ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพบุคลากรเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการปฏิบัติงานควบคุมกำกับดูแลเพื่อผลสัมฤทธิ์ของงานบริหารและควบคุมด้านงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ
- ส่งเสริมและพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานของบุคลากร ปรับปรุงสถานที่ปฏิบัติราชการ เครื่องมือ เครื่องใช้ให้มีความทันสมัย นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจ
- รณรงค์ให้เยาวชนและประชาชน ตื่นตัวถึงความสำคัญของระบอบประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมทางการเมือง การมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นโดยยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒. ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลปากห้วย

๒.๑ วิสัยทัศน์

เทศบาลตำบลปากห้วย ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอนาคต ซึ่งเป็จุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

**“เทศบาลตำบลปากห้วย เป็นเมืองน่าอยู่ด้วยการบริหารจัดการที่ดี
มีการคมนาคมสะดวก เศรษฐกิจดี มีความรู้ทันสมัย เสริมสร้างสุขภาพ รักษาสิ่งแวดล้อม”**

๒.๒ ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ๕ ด้าน ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาประชาชนมีคุณภาพ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการเกษตร
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการ

การที่เทศบาลตำบลปากห้วย สามารถพัฒนาพื้นที่ตำบลปากห้วยให้บรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ได้นั้น จะต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน ซึ่งคณะกรรมการพัฒนาและจัดทำแผนท้องถิ่น ได้นำวิสัยทัศน์มาเป็นกรอบในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยแบ่งยุทธศาสตร์การพัฒนออกเป็น ๕ ยุทธศาสตร์ และในแต่ละด้านได้กำหนดแนวทางการพัฒนาตามแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์จังหวัด และยุทธศาสตร์อำเภอ เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นนำไปสู่ความสำเร็จ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑ แนวทางการพัฒนาด้านการจัดให้มีการปรับปรุงบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- ๑.๒ แนวทางการพัฒนาด้านการชลประทาน ก่อสร้างฝาย ทำนบกั้นน้ำ ขุดลอก ขุดสระ พัฒนาแหล่งน้ำ คลองน้ำ และกระจายการใช้ประโยชน์
- ๑.๓ แนวทางการพัฒนาด้านการสาธารณูปโภคและสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประชาชนมีคุณภาพ

- ๒.๑ แนวทางการพัฒนาด้านการสังคมสงเคราะห์ ที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกิน การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก/เยาวชน สตรี คนชรา คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ติดเชื้อ HIV
- ๒.๒ แนวทางการพัฒนาการแก้ปัญหาความยากจนและการกระจายรายได้
- ๒.๓ แนวทางการพัฒนาด้านความปลอดภัย การลดอุบัติเหตุการจราจรทางบกทางน้ำ
- ๒.๔ แนวทางการพัฒนาด้านการจัดการศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- ๒.๕ แนวทางการพัฒนาด้านการสาธารณสุข การสร้างสุขภาพ การรักษาพยาบาล ปัญหายาเสพติด การควบคุมโรค และการบริหารจัดการขยะมูลฝอย
- ๒.๖ แนวทางการพัฒนาด้านศาสนา การอนุรักษ์ประเพณี และวัฒนธรรม
- ๒.๗ แนวทางการพัฒนาด้านกีฬา นันทนาการ และการออกกำลังกาย
- ๒.๘ แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมกลุ่มอาชีพ กลุ่มสตรี การพัฒนาและเสริมสร้าง ความรู้ในการประกอบอาชีพ
- ๒.๙ แนวทางการพัฒนาด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น งานใบตอง กระจัง บายศรี กลองยาว ดนตรีไทย เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร

- ๓.๑ แนวทางการพัฒนาด้านเกษตรกรรม เกษตรแบบผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรอินทรีย์ รวมทั้งส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้แก่เกษตรกร
- ๓.๒ แนวทางการพัฒนาด้านการประมงและปศุสัตว์ รวมทั้งส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้แก่ประชาชน
- ๓.๓ แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมการรวมกลุ่ม ผลผลิตทางการเกษตร การประมง และปศุสัตว์ ตลอดจนการอบรมให้ความรู้และเสริมทักษะในการประกอบอาชีพ
- ๓.๔ แนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำริ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

- ๔.๑ แนวทางการพัฒนาด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ๔.๒ แนวทางการพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔.๓ แนวทางการพัฒนาด้านการค้าตลาดชายแดน
- ๔.๔ แนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเพื่อรองรับเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ

- ๕.๑ แนวทางการพัฒนาด้านการบริหารจัดการและส่งเสริมศักยภาพองค์กร การให้บริการประชาชน
- ๕.๒ แนวทางการพัฒนาด้านส่งเสริมทักษะ การฝึกอบรม เพื่อพัฒนาศักยภาพและทักษะการปฏิบัติงานของบุคลากร
- ๕.๓ แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน
- ๕.๔ แนวทางการพัฒนาด้านการจัดหา ปรับปรุง พัฒนาอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่
- ๕.๕ แนวทางการพัฒนาด้านการอุดหนุนส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมของหน่วยงานรัฐและองค์กรอื่น

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

เทศบาลตำบลพากหัว อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

๕.๖ แนวทางการพัฒนาด้านการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันอย่างยั่งยืน และการบริหารโดยใช้หลักธรรมาภิบาล

๕.๗ แนวทางการพัฒนาด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม

๒.๓ เป้าประสงค์ในการพัฒนา (Gosls) ประกอบด้วย

๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. การพัฒนาด้านความปลอดภัยและคุณภาพชีวิต
๓. การพัฒนาด้านการแก้ไขปัญหาความยากจนและกระจายรายได้
๔. การพัฒนาด้านการสาธารณสุข การควบคุมโรค ป่วยหายาเสพติด และขยะมูลฝอย
๕. การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการศึกษา
๖. การพัฒนาด้านการเกษตร
๗. การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๘. การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและตลาดการค้าชายแดน
๙. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ตัวชี้วัด : จำนวนที่เพิ่มขึ้นของสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ตัวชี้วัด : ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้และการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ตัวชี้วัด : ร้อยละของการพัฒนากลุ่มอาชีพและส่งเสริมการเกษตร
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ตัวชี้วัด : ร้อยละการพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ตัวชี้วัด : ร้อยละของการจัดการองค์กรมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ค่าเป้าหมาย : พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ หน่วยนับ ปีละ ๒๐
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ค่าเป้าหมาย : พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ หน่วยนับ ร้อยละ ๓๐
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ค่าเป้าหมาย : พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ หน่วยนับ ปีละ ๕
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ค่าเป้าหมาย : พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ หน่วยนับ ร้อยละ ๕
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ค่าเป้าหมาย : พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ หน่วยนับ ร้อยละ ๔๐

๒.๖ กลยุทธ์

๑. สร้างและพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. อนุรักษ์ ส่งเสริม และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. พัฒนา พื้นฟูการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว ส่งเสริมเครือข่ายภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยวโดยการสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นประกอบธุรกิจการค้าการท่องเที่ยวชายแดน
๔. ปรับปรุงและพัฒนาระบบการเฝ้าระวัง การป้องกัน และการบรรเทาสาธารณภัยและอุบัติเหตุ ตลอดจนการรักษาความสงบเรียบร้อยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๕. พัฒนาและปรับปรุงระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพ
- ๖ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบโครงสร้างพื้นฐาน และระบบคมนาคม ให้สามารถเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบให้ได้มาตรฐาน เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองในอนาคต

๗. สนับสนุนและส่งเสริม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อก่อให้ สภาวะแวดล้อมที่ดีและน่าอยู่แบบยั่งยืน

๘. พัฒนาการบริหารจัดการและการพัฒนาระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีโดยมุ่งเน้นการมี ส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อความโปร่งใสในการบริหารราชการ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลปากห้วย พ.ศ.๒๕๕๘- ๒๕๖๒ ทบพวนฉบับ ที่ ๑ เป็นการดำเนินการภายใต้สถานการณ์และความเสี่ยงซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในจังหวัดและ ภายในประเทศ โดยเฉพาะความเคลื่อนไหวทางการเมืองในระดับประเทศ ที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ พลังงาน และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบอย่างชัดเจนต่อองค์กร ดังนั้น ทิศทางการบริหารจัดการจึงมุ่งเน้นการสร้าง ความเข้มแข็งและยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้าง ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ตลอดจนการบริหารจัดการ ขณะเดียวกันจำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยง กับระบบเศรษฐกิจในระดับจังหวัด ภูมิภาคและระดับประเทศ

นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการองค์กร เพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคมให้ ความสำคัญกับการพัฒนาการบริหารราชการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนและเป็นไปตามหลักการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีรวมทั้งการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการบริหารงานของ องค์กรส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงทรัพยากรอย่างมีส่วนร่วม ควบคู่กับการปลูกจิตสำนึกค่านิยมประชาธิปไตยและ ธรรมภิบาลแก่ประชาชนทุกกลุ่ม

โดยการประยุกต์ใช้แนวคิดดังกล่าวและสร้างความมั่นใจว่าการพัฒนาจะเป็นไปในแนวทางที่ ยั่งยืนและสร้างความสุขให้คนในชุมชน ทุกภาคส่วนต้องบูรณาการร่วมกันอย่างรอบคอบ และวางจุดยืนในการ พัฒนาระยะยาวและควรคำนึงถึงยุทธศาสตร์การพัฒนาในกลุ่มภาคกลางตอนกลางที่มุ่งเน้น การสร้างมูลค่าการ ผลิตให้สูงขึ้น การป้องกันและขยายตัวของพื้นที่ชุมชน และเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดย กำหนดตำแหน่งยุทธศาสตร์ **Gateway to the World “ประตูสู่การค้าโลก”** โดยมีจุดเน้น ๓ ด้านคือ

๑. ศูนย์การค้าการลงทุน การคมนาคม และการค้าภาคตะวันออกของไทยสู่อินโดจีนและตลาดโลก
๒. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์
๓. แหล่งผลิตสินค้าเกษตรมาตรฐานสากล

กรอบแนวคิดการพัฒนาเทศบาลตำบลปากห้วย จึงเป็นการดำเนินการเพื่อให้บรรลุภารกิจและ วิสัยทัศน์ขององค์กร โดยการทำให้ตำบลปากห้วยเป็นเมืองเศรษฐกิจการค้าชายแดนที่น่าอยู่ภายใต้เศรษฐกิจที่ดี สังคมที่ดี สิ่งแวดล้อมที่ดี และการบริหารจัดการองค์กรที่ดี โดยคำนึงถึงบริบทการเปลี่ยนแปลงที่จะเป็นทั้งโอกาส และข้อจำกัดเป็นแนวทางในการพัฒนาในอนาคตซึ่งจะเกิดขึ้นในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนี้

ทางด้านเศรษฐกิจ มีการพัฒนารายได้ให้กับประชาชนภายในเขตเทศบาลโดยการสนับสนุน ส่งเสริมทักษะฝีมือแรงงานในการประกอบอาชีพ รวมทั้งฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน

ทางด้านสังคม มีการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน โดยการส่งเสริม สนับสนุนให้สถานประกอบการด้านอาหารทุกแห่งผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้น พื้นฐานและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพ ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับสวัสดิการที่มีความมั่นคง เข้มแข็ง และยั่งยืน

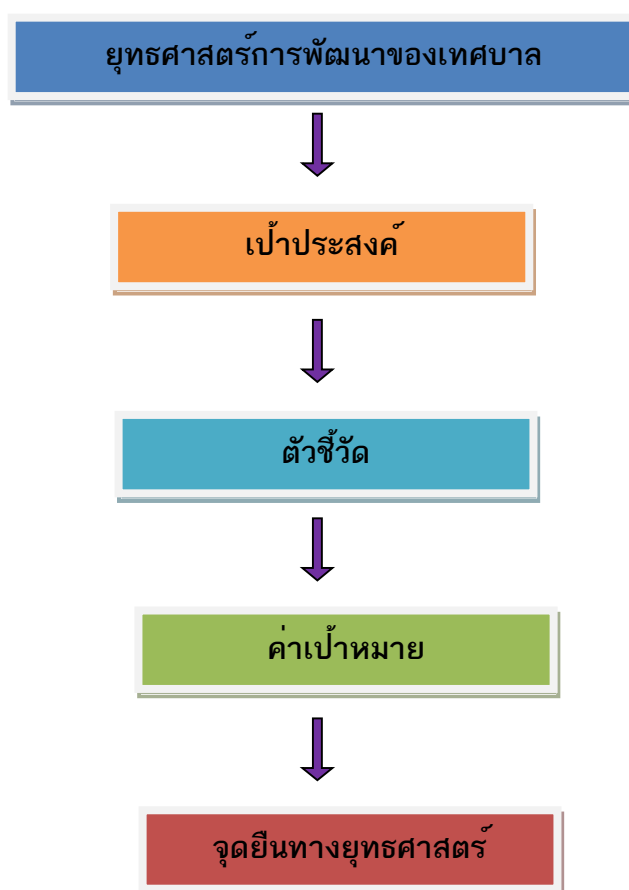
ทางด้านสิ่งแวดล้อม มีการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนโดยการส่งเสริม และสนับสนุนการลดและคัดแยกขยะมูลฝอยในครัวเรือน ตลอดจนพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการบริหาร จัดการสิ่งแวดล้อม

ทางด้านการบริหารจัดการ มีการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กร โดยการส่งเสริม และพัฒนาระบบการปฏิบัติงาน คุณภาพและขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน และการพัฒนารายได้ของเทศบาล ให้เพิ่มมากขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น และศักยภาพของเทศบาลตำบลปากห้วย ตลอดจนความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ที่เกี่ยวข้อง ในด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภาคประชาชน ส่วนราชการ/องค์กรภาครัฐ หน่วยงานเอกชน กลุ่มองค์กรต่างๆ จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลปากห้วย คือ “สร้างชุมชนเข้มแข็ง เพิ่มขีดความสามารถทางการเกษตร อนุรักษ์และสืบสานมรดกทางวัฒนธรรม เมืองชายแดนบูรพาน่าอยู่”

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

๑. ประชาชนในเขตเทศบาลไม่มีเอกสารสิทธิในที่ทำกิน จึงไม่สามารถประกอบอาชีพได้
เต็มกำลัง

๒. ปัญหานี้สินคริวเรือน ประชาชนยังคงตงงานมีสภาวะพึ่งพิง ขาดรายได้ อีกทั้งมีการ
จ้างแรงงานต่างด้าวเป็นจำนวนมาก จึงทำให้ไม่มีแหล่งจ้างงานให้คนไทยในพื้นที่

๓. เขตเศรษฐกิจพิเศษมีผลกระทบทางอ้อมต่อการปรับตัว เพราะการจะหาประโยชน์
จากตลาดการค้าชายแดนคลองลึก (โรงเกลือ) เป็นไปได้ยากเนื่องจากพื้นที่เทศบาลตำบลปากห้วย เป็นเพียง
ทางผ่านการเข้าสู่ประตูอินโดจีน

๔. ประชากรเพิ่มมากขึ้น แต่การรองรับเพื่อส่งเสริมการสร้างอาชีพและรายได้ยังไม่มี
โดยประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร อาชีพรับจ้าง ค้าขาย และและรับราชการ อีกทั้งการจ้างแรงงานในเขต
ตำบลปากห้วยยังไม่ส่งเสริมการจ้างงานสำหรับคนไทย โดยอ้างว่าคนไทยไม่นิยมใช้แรงงาน นอกจากนี้ค่าจ้างคน
ไทย กับคนต่างด้าวยังเท่ากันอีกด้วย

ปัจจัยทางด้านสังคม

๑. มีจำนวนประชากรแฝงซึ่งมิใช่ประชากรที่อาศัยอยู่ถาวร ซึ่งก่อให้เกิดปัญหา
ทางด้านการประกอบอาชีพ ปัญหาทางด้านอาชญากรรม ตลอดจนปัญหาทางด้านสาธารณสุข

๒. ปัญหาทางด้านยาเสพติดที่แพร่หลายในชุมชน

๓. ความเสื่อมถอยทางด้านวัฒนธรรม

๔. ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญในการศึกษาเนื่องจาก หากครอบครัวพอมีฐานะก็จะส่งลูก
เรียนโรงเรียนเอกชน มีเวลาดูแลเอาใจใส่ ให้ความร่วมมือกับโรงเรียน สำหรับครอบครัวยากจน ก็จะส่งลูกเรียน
โรงเรียนของรัฐ ขาดการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน และยิ่งหากผู้ปกครองไม่มีความรู้ก็จะผลกระทบมาให้โรงเรียน ซึ่งครู
ต้องรับผิดชอบดูแลมากขึ้น

ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม

๑. การจัดการขยะ ซึ่งปัจจุบันเทศบาลตำบลปากห้วยไม่มีสถานที่กำจัดขยะเป็นของ
ตนเอง ต้องนำไปมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลไปทิ้งในอำเภอรัญประเทศ ซึ่งยากต่อการบริหารจัดการและสิ้นเปลือง
งบประมาณ

๒. ปริมาณน้ำเสียจากครัวเรือน และสถานประกอบการต่างๆ ไหลไปรวมกันโดย
ปราศจากการบำบัด ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในอนาคต

๓. สาธารณูปโภคและสาธารณูปการในเขตเทศบาลตำบลปากห้วย เช่น ประปา และ
ไฟฟ้า ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่

๔. ปัญหาน้ำท่วมขังในฤดูน้ำหลาก ซึ่งสภาพพื้นที่ของอำเภอรัญประเทศ ลักษณะพื้นที่
ภูมิประเทศเป็นที่ราบ คล้ายแอ่งกระทะ สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ ๔๗ เมตร เมื่อฝนตกจึงทำให้น้ำจากอำเภอ
ใกล้เคียงและประเทศกัมพูชาไหลลงสู่อำเภอรัญประเทศ

ปัจจัยทางการบริหารจัดการ

๑. ปัจจัยด้านฐานะการเงินการคลังของเทศบาลฯ มีขีดจำกัดเนื่องงบประมาณไม่เพียงพอ รายได้จากการจัดเก็บภาษีของเทศบาล และรายได้จากเงินอุดหนุนของรัฐบาลที่กระจายการจัดสรรให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีจำนวนเทศบาลเพิ่มขึ้น อีกทั้งภาระหน้าที่ของเทศบาลซึ่งมีอยู่หลายด้าน

๒. ปัจจัยด้านนโยบายรัฐบาล ที่กำหนดเงื่อนไขในการจัดสรรงบประมาณทำให้แผนพัฒนาเทศบาลต้องปรับเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล

๓. ปัจจัยด้านปัญหาของท้องถิ่น มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และปัญหาที่มีความหลากหลายมากขึ้นจากการขยายตัวของเมืองและประชากรเทศบาลจึงจำเป็นต้องพิจารณาดำเนินการแก้ไขปัญหาที่รุนแรงและสำคัญตามลำดับก่อนหลัง

๔. ปัจจัยด้านศักยภาพของเทศบาลฯ ที่มีขีดจำกัดด้านงบประมาณ บุคลากรและเครื่องมือเครื่องใช้ในการดำเนินการมีไม่เพียงพอ

๕. ปัจจัยด้านนโยบายท้องถิ่นที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของปัญหา ความต้องการของประชาชนและท้องถิ่น ตลอดจนศักยภาพในการพัฒนาของท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนนโยบายให้สอดคล้องในการบริหาร ทำให้โครงการต่างๆ ที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนาเทศบาลต้องปรับเปลี่ยนไปตามนโยบาย

จากปัจจัยเหล่านี้ ทำให้เทศบาลไม่สามารถดำเนินการตามโครงการในแผนพัฒนาฯ ได้ทั้งหมดที่กำหนดไว้ แต่อย่างไรก็ตามเทศบาลสามารถนำปัจจัยเหล่านี้ มาศึกษาวิเคราะห์สรุป เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาในปีต่อ ๆ ไป

ผลการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของประชาชน

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา

ปัญหาของประชากรจากการสำรวจข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะของชุมชนต่าง ๆ มีปัญหาที่สำคัญคือ

๑.ด้านความยากจน

- สภาพความเป็นอยู่ของประชาชน ยังมีประชาชนที่รายได้น้อยไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายในครัวเรือน เช่น มีคนมีรายได้เพียงคนเดียว แต่มีภาวะพึ่งพิงสูง ทำให้เกิดภาวะเสี่ยงต่อความยากจน
- การเข้าถึงแหล่งทุนยากลำบาก เช่น ไม่มีฐานทางทะเบียนราษฎร์ ไม่มีหลักฐานในการพิสูจน์สัญชาติ
- การขาดพื้นที่ในการทำมาหากิน เช่น ที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ์ เป็นที่รถไฟ ที่ราชพัสดุ
- ประชากรเพิ่มมากขึ้น แต่การรองรับเพื่อส่งเสริมการสร้างอาชีพและรายได้ยังไม่มี โดยประชากรในชุมชนจะมีอาชีพค้าขาย ส่วนประชากรรอบนอกมีอาชีพรับจ้าง และเป็นเกษตรกร อีกทั้งโรงงานในเขตเทศบาลยังไม่ส่งเสริมงานสำหรับคนไทย โดยอ้างว่าคนไทยไม่นิยมทำงานแรงงาน นอกจากนี้ค่าจ้างคนไทย กับคนต่างด้าวยังเท่ากัน

๒.ด้านการศึกษา

- ระดับการศึกษาเฉลี่ย การอ่านออกเขียนได้ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ
- เด็กนักเรียนออกกลางคัน แล้วไม่ได้เรียนต่อเนื่องจากครอบครัวมีฐานะยากจน ส่วนใหญ่จะกลายเป็นปัญหาสังคมตามมา เช่น ดิตยาเสพติด ดิตเกมส์ ลักเล็กขโมยน้อย เป็นต้น
- ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญในการศึกษาเนื่องจาก หากครอบครัวพอมีฐานะก็จะส่งลูกเรียนโรงเรียนเอกชน มีเวลาดูแลเอาใจใส่ ให้ความร่วมมือกับโรงเรียน สำหรับครอบครัวยากจน ก็จะส่งลูกเรียนโรงเรียนของรัฐ ขาดการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน และผู้ปกครองไม่มีความรู้ก็จะผลักภาระมาให้โรงเรียน ซึ่งครูต้องรับผิดชอบดูแลมากขึ้น
- การศึกษาร่วมกับต่างชาติ โดยประเทศกัมพูชาที่มีความร่วมมือกับประเทศไทยด้านการศึกษา โดยเด็กกัมพูชาที่จะเข้าเรียนต้องมีเอกสารหลักฐานถูกต้องตามระเบียบที่กำหนด ซึ่งกำหนดให้ต้องเรียน

ตั้งแต่ชั้นอนุบาล โดยไม่สามารถเข้ากลางคันได้ สำหรับชาวต่างชาติได้สิทธิ์เช่นกัน หากเป็นเด็กกำพร้าต้องมีผู้รับรองโดยมีเด็กต่างชาติดูแล ๒๐

๓.ด้านสาธารณสุข

- ประชาชนในเขตตำบลปากห้วยส่วนใหญ่จะเข้ารับบริการที่โรงพยาบาลรัฐประเทศและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลปากห้วย ซึ่งเป็นโรงพยาบาลทั่วไปขนาดเล็ก สำหรับประชากรต่างด้าวส่วนใหญ่ นายจ้างพาไปใช้บริการจากสถานพยาบาลเอกชน
- เด็กแรกเกิดและทารก (เด็กแรกเกิด คือ เด็กที่มีอายุตั้งแต่ ๒ สัปดาห์ ถึง ๒ ปี ส่วนทารก คือ เด็กที่มีอายุตั้งแต่ลืมตาถึง ๒ สัปดาห์) พบว่า มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ (๔%)
- การฝากครรภ์ของมารดาไม่ครบตามเกณฑ์ที่กำหนด ส่งผลให้เด็กที่เกิดมามีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ นอกจากนี้ มารดายังให้บุตรกินนมไม่ครบ ๖ เดือน
- โรคเอดส์ ยังมีผู้ติดเชื้อจำนวนมาก เพราะประชาชนทั่วไปมีการยอมรับและเปิดเผยมากขึ้น อีกทั้งได้รับการรักษาตามมาตรฐาน ทำให้มีอายุได้ยาวนานขึ้น
- ประชากรแฝง ยังเข้าไม่ถึงบริการสาธารณสุข เป็นเพียงการช่วยเหลือตามหลักมนุษยธรรมเท่านั้น

๔.ด้านสิ่งแวดล้อม

- ปัญหาการจัดการขยะในครัวเรือน ไม่มีการคัดแยกก่อนทิ้ง ส่งผลให้เหม็นเน่า เกิดปัญหาทางด้านสุขภาพ
- น้ำเสียจากครัวเรือน และสถานประกอบการต่างๆ ไหลไปรวมกันโดยปราศจากการบำบัด ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในอนาคต
- สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ยังไม่ครอบคลุม เช่น ไฟฟ้าและประปา

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลปากห้วย (Swot Analysis)

เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดอ่อน จุดแข็ง รวมทั้งการวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่น โดยใช้เทคนิค Swot Analysis เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาและปรับปรุงองค์กร ๒. การปฏิบัติงานของบุคลากรในหน่วยงานมีความใกล้ชิดเป็นกันเอง ๓. บุคลากรมีความตื่นตัวและต้องการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานในด้านต่าง ๆ ๔. มีการประชุมวางแผนการดำเนินงานระหว่างผู้บริหารและปฏิบัติ ๕. ประชาชน ชุมชน องค์กรภาคประชาชนและหน่วยงานของรัฐให้การสนับสนุน ส่งเสริม ตรวจสอบติดตามการดำเนินงานของเทศบาล	๑. มีงบประมาณในการบริหารน้อย ไม่สามารถพัฒนาตามความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง และตามความจำเป็นเร่งด่วน ๒. การให้บริการประชาชนทางด้านไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ยังไม่เป็นไปตามความต้องการของประชาชน ๓. มีปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย (ผังเมือง, การจราจร, สิ่งแวดล้อม, การรुक้าที่สาธารณะ) ๔. การบริการประชาชนยังพัฒนาไม่ถึงตามระบบ ONE STOP SERVICE ๕. ขาดความพร้อมด้านเครื่องจักร เครื่องมือ
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. รัฐกำหนดนโยบายเป็นจังหวัดแบบบูรณาการทำให้การ	๑. สภาพพื้นที่มีน้ำท่วมขังบางพื้นที่ในฤดูน้ำหลาก และพื้นที่

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

เทศบาลตำบลปากห้วย อำเภอรัฐประเทศ จังหวัดสระแก้ว

บริหารเป็นไปอย่างคล่องตัว ๒. การอุดหนุนงบประมาณจากภาครัฐ ๓. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นกลไกในการขับเคลื่อน ๔. การปฏิรูประบบราชการเป็นโอกาสในการปรับปรุงประสิทธิภาพองค์กร ๕. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนา	เกษตรกรรม เพาะปลูกมีความแข็งแรง ขาดน้ำอุปโภคบริโภคในฤดูแล้ง ๒. สภาวะวิกฤตเศรษฐกิจเป็นผลทำให้ประชาชนไม่ให้ความสนใจต่อการมีส่วนร่วม เนื่องจากต้องห่วงใยภาระปากท้องของครอบครัว ๓. ปัญหาครอบครัวโดยเฉพาะปัญหายาเสพติดที่ยังไม่หมดสิ้น ๔. ขาดแหล่งกำจัดขยะและระบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่ดี ๕. ปัญหาประชากรแฝง และประชากรว่างงาน สร้างปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม
---	--

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

๑. ปัญหาเศรษฐกิจในสังคมปัจจุบันขยายตัวมากขึ้น ส่งผลให้ธุรกิจในครัวเรือน การประกอบอาชีพของประชาชนมีสภาพเศรษฐกิจที่ย่ำแย่และตกต่ำ จึงทำให้เกิดปัญหานี้สินครัวเรือน ประชาชนยังคงตกงานมีสภาวะพึ่งพิง ขาดรายได้ อีกทั้งมีการจ้างแรงงานต่างด้าวเป็นจำนวนมาก จึงทำให้ไม่มีแหล่งจ้างงานให้คนไทยในพื้นที่

๒. การเพิ่มขึ้นของประชากรแต่การรองรับเพื่อส่งเสริมการสร้างอาชีพและรายได้ยังไม่มี โดยประชากรในชุมชนจะมีอาชีพค้าขาย ส่วนประชากรรอบนอกมีอาชีพรับจ้าง และเป็นเกษตรกร อีกทั้งโรงงานในเขตเทศบาลยังไม่ส่งเสริมงานสำหรับคนไทย โดยอ้างว่าคนไทยไม่นิยมทำงานแรงงาน นอกจากนี้ค่าจ้างคนไทย กับคนต่างด้าวยังเท่ากัน

ปัจจัยทางด้านสังคม

๑. ปัญหาทางด้านยาเสพติดที่แพร่หลายในชุมชน ซึ่งมีทั้งผู้เสพและผู้ขาย

๒. ระดับการศึกษาเฉลี่ย การอ่านออกเขียนได้ อยู่ในระดับต่ำ ประกอบกับผู้ปกครองมีส่วนสำคัญในการศึกษาเนื่องจาก หากครอบครัวพอมีฐานะก็จะส่งลูกเรียนโรงเรียนเอกชน มีเวลาดูแลเอาใจใส่ ให้ความร่วมมือกับโรงเรียน สำหรับครอบครัวยากจน ก็จะส่งลูกเรียนโรงเรียนของรัฐ ขาดการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน และยิ่งหากผู้ปกครองไม่มีความรู้ก็จะผลักภาระมาให้โรงเรียน ซึ่งครูต้องรับผิดชอบดูแลมากขึ้น

ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม

๑. ปัญหาที่เป็นปัญหาให้กับคนในปัจจุบันคือ การจัดการขยะมูลฝอยซึ่งตำบลปากห้วย ไม่มีระบบกำจัดขยะเป็นของตนเอง

๒. ปริมาณน้ำเสียจากครัวเรือน และสถานประกอบการต่างๆ ไหลไปรวมกันโดยปราศจากการบำบัด ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อเกิดการเกิดน้ำท่วมขังในพื้นที่ในอนาคต

๓. สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ในเขตเทศบาลตำบลปากห้วย เช่น ประปา และไฟฟ้า ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลปากห้วย
โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565) ของเทศบาลตำบลปากห้วย

